

то можяше крадяше. Нещѣшь ли, цѣль святѣго проклѣ, и тѣй ся прѣтвори на мравѣж. Нѣ напраздно, вида промѣни, а злѣ-тѣ си наравѣ непромѣни; защо-то и до днешній день мравѣ-та, кради и носи сѣ чюждо жито,—Тая басница ны свѣѣтва да ся пазимы въ младость отъ злы навѣкновенія. Старо дърво обѣрчѣ не става. Желѣзо-то до гдѣ е тепло ся бѣхти. Учи младо да не бишь старо! Бій младо да тя не бие старо.

Лъвъ и мышка.

Единъ лъвъ утруденъ лѣгна подъ сѣнка да почива и тукъ заспа. Мышка една ходяше тукъ, скимна ѣ да прѣгази льва. Прѣгази го, нѣ льва кѣту ся стресна докопа мышкѣ-тѣ. Хѣ сега дѣ! ни една вѣра! на толковъ широко мѣсто ты прѣзъ гѣрса ми ли намѣри пѣть да прѣгазишь? Какво искашь сега? Казвай дѣ! Велико-възможный лѣво, отговори мышка-та съ умиленъ гласъ; много съмъ сѣгрѣшила, исповѣдвамъ и признавамъ, нѣ ты моля да ми опростишь! Неца вѣкы това да го правѣж, това ще ми бѣде пѣрвъ и послѣденъ пѣть. А и разсѣди моля тя, каква слава бы была за льва да убие мышкѣ? Льва ся осмихна и ѣж пѣстна безъ по-врѣжденіе. Слѣдъ нѣколко дны сѣщия лѣвъ ся улови въ дебелѣ мрѣжѣж, коѣ-то ловцы-тѣ залагати за лѣвовы и мѣчки. Охъ сырмахъ, льва неможяше да ся отпѣтлѣе, хвана да рыка и